

[Elisabeth Arnold]

nu. Det gør vi den 18. maj, og hvis det bliver et nej til den fælles mønt, så skal vi ikke også diskutere det i 1996.

Det Radikale Venstres holdning er, at grundlaget for Danmarks EF-politik også efter 1996 er som beskrevet i det nationale kompromis. Vi har ikke alene sat bremseklodser, men også stopklodser i den glidebane, som mange vælgere var bekymrede ved op til den 2. juni. Vi forventer, og vi håber på, og vi vil arbejde hårdt for et ja den 18. maj. Et ja vil sikre fortsat dansk engagement i Europa. Det vil respektere afgørelsen den 2. juni, og det vil pege fremad mod en bedre europæisk fremtid.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Blot dette til fru Elisabeth Arnold: Hvis fru Elisabeth Arnold mener, at vi er som Tigerdyret, så vil jeg tage det som en kompliment, men jeg vil trods alt lige vende det om, for vi sagde ja til honningen, og vi sagde ja til agernet, og vi sagde ja til tidslerne, men da vi kom til Kængubarnets levertran, altså den politiske union, så sagde vi: Det var en tak for meget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jamen jeg kan da nævne mange andre ting, som Fremskridtspartiet har sagt nej til.

Fremskridtspartiet siger ja til EF, men siger altså nej til den sociale dimension. Fremskridtspartiet siger nej til et fornuftigt miljø-samarbejde i EF. Fremskridtspartiet siger nej til de fleste landbrugsordninger. Fremskridtspartiet siger nej til mange af resultaterne fra GATT-forhandlingerne. Fremskridtspartiet siger nej til ulandsbistand. Fremskridtspartiet siger nej til en fantastisk masse andre ting i EF.

Hvad er det egentlig i EF-samarbejdet, Fremskridtspartiet siger ja til?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg er ked af at måtte bedrøve fru Elisabeth Arnold. Jeg troede lige, vi havde en gemytlig samtale om tigerdyr.

Men det er faktisk meget ukorrekt, det, som bliver citeret her, for vi har faktisk sagt ja til GATT-forhandlingerne. Vi har været meget, meget aggressive, for at de skulle komme vider-

re. Vi har sagt, at vi skulle have de bedst mulige resultater ud af landbrugsforhandlingerne. Vi mente, at GATT-forhandlingerne skulle igennem før landbrugsforhandlingerne, og dér kan jeg da glæde mig over, at i hvert fald oppe i Markedsudvalget var vi enige politisk. Det Radikale Venstre og Fremskridtspartiet og i øvrigt også alle de andre partier, om, at det var vigtigt at få GATT-forhandlingerne igennem først, men nu vil man lave det om gennem EF's landbrugsforhandlinger. Vi er faktisk utrolig positive, men til den politiske union siger vi blankt nej.

I øvrigt vil jeg lige gøre opmærksom på, at miljøafsnittet allerede var i Romtraktaten, og det har vi faktisk mange gange brugt som argument for at sige: Vi skal have miljøet sikret på EF-plan, fordi miljø og forurening er grænseoverskridende.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Elisabeth Arnhold har ordet for en kort bemærkning. Og så ikke mere om tigerdyr, tidslere og sådan noget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til fru Annette Just: Er det ikke sådan, at ved at sige nej til Maastrichttraktaten og til Edinburghaftalen siger Fremskridtspartiet også nej til de korrektioner på det indre marked, som er pinende nødvendige, for at Danmark ikke skal blive udsat for social og miljømæssig dumping. De forbedringer vil Fremskridtspartiet jo ikke være med til at indføre.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Fru Annette Just siger nu, at der var miljø i Romtraktaten. Ja, det var der da. Men der er én væsentlig forskel: Dér krævede det enstemmighed at lave miljøbeslutningerne, nu bliver det flertalsafgørelser.

I Romtraktaten kan landene et for et blokere, hvis de overhovedet ikke vil lave nogen tiltag, og så bliver det ringe tiltag. Men efter Edinburghaftalen og efter Maastrichtaftalen er det flertalsafgørelser. Det betyder, at EF også kan spille en aktiv rolle omkring miljøet.

Jeg giver ikke fem flade øre for den med, at vi synes, det er så vigtigt med miljøet, og derfor